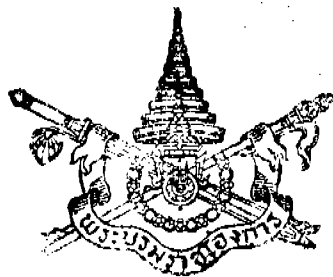

๑๑๖๗

๒๖ ธันวาคม ๒๕๙๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๑ ตอนที่ ๑๗

พระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งเทศบาลตำบลท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

พุทธศักราช ๒๕๕๗

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๙๗)

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๙๗

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๙๗) เล่ม ๖๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ ธันวาคม ๒๔๘๗

โดยที่เห็นสมควรยกฐานะตำบลท่าเรือ อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นเทศบาลตำบล

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๖ จึงให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลตำบลท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พุทธศักราช ๒๔๘๗"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกฐานะตำบลท่าเรือ อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามเขตต์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล มีชื่อว่า "เทศบาลตำบลท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา"

มาตรา ๔ ให้กำหนดเขตต์เทศบาลตำบลท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาไว้ดังนี้คือ

๒๖ ธันวาคม ๒๔๘๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๑ ตอนที่ ๗๗

ด้านเหนือ ตั้งแต่หลักเขตต์ที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่บนฝั่งเหนือของทางไปบ้านร่อม ห่างจากศูนย์กลางสะพานข้ามคลองของทางไปบ้านร่อมเป็นระยะ ๓๓๕ เมตร วัดตามทางไปบ้านร่อม เลียบด้านเหนือของทางไปบ้านร่อม ไปทางทิศตะวันออก จนถึงกลางสะพานข้ามคลองของทางไปบ้านร่อม แล้วหักเป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือจดหลักเขตต์ที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ที่หลักกิโลเมตรที่ ๑๐๓ ของศูนย์กลางทางรถไฟ

จากหลักเขตต์ที่ ๒ หักเป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือผ่านทางรถไฟ ผ่านทางไปพระพุทธรบาท จดหลักเขตต์ที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ที่มุมตะวันตกด้านเหนือของเขตต์วัดแก

จากหลักเขตต์ที่ ๓ เลียบเขตต์ด้านเหนือของวัดแกไปทางทิศตะวันออกเป็นระยะ ๒๐๐ เมตร วัดตามเขตต์วัดตรงไปจดหลักเขตต์ที่ ๔

ด้านตะวันออก จากหลักเขตต์ที่ ๔ หักเป็นเส้นได้ฉากกับเส้นหลักเขตต์ที่ ๔ และที่ ๓ ตรงไปทางทิศใต้ผ่านทางไปท่าลาน จดหลักเขตต์ที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ในลำน้ำป่าสัก ยันกำหนดร่องน้ำลึกเป็นที่ตั้งหลักเขตต์ที่ ๕ นี้

ตอนที่ ๓๑ เล่ม ๖๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ ธันวาคม ๒๔๘๗

ด้านใต้ จากหลักเขตต์ที่ ๕ เลียบตามร่องน้ำลึกของ
ถ้ำน้ำป่าสัก ไปทางทิศตะวันตกจดหลักเขตต์ที่ ๖ ซึ่งตั้งอยู่
ณ ที่บรรจบของร่องน้ำลึกถ้ำน้ำป่าสักกับเส้นซึ่งขนานและห่าง
จากเขตต์ด้านใต้ของโรงสี ๘๐ เมตร

ด้านตะวันตก จากหลักเขตต์ที่ ๖ ห่างและขนานเขตต์
ด้านใต้ของโรงสี ๘๐ เมตร ไปทางทิศตะวันตก ๒๒๕ เมตร
วัดจากริมฝั่งตะวันตกของลำน้ำป่าสักขนาน และห่าง เขตต์
โรงสีด้านใต้ ๘๐ เมตร จดหลักเขตต์ที่ ๗

จากหลักเขตต์ที่ ๗ หักเป็นเส้นโค้งฉากกับเส้นหลักเขตต์
ที่ ๗ และที่ ๖ ไปทางทิศเหนือจนจดหลักเขตต์ที่ ๑

ดังปรากฏในแผนผังท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ตามเส้นแนวเขตต์ดังกล่าวกำหนดไว้ในมาตรา ๕ ให้มีหลักย่อย
ปักไว้เพื่อแสดงแนวเขตต์ด้วยตามควร

มาตรา ๕ ที่ดินหรือโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างของผู้ใดเหนือ
ถ้ำน้ำป่าสักในเส้นเขตต์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ แม้แต่ส่วนหนึ่ง
ส่วนใด ให้ถือว่าที่ดินหรือโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ อยู่
ในเขตต์เทศบาลเต็มทุกส่วน

๒๖ ธันวาคม ๒๔๘๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๑ ตอนที่ ๗๗

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษา
การตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ทวง อภัยวงศ์

นายกรัฐมนตรี

กอดมิ่ง 101	
ที่ 3	วันที่ 187
แม่มิ่ง เขตเทศบาลเมือง ทว.เอ.อ.	
• อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	
จำนวน : 10,000	วัดิเบนแมต

เครื่องหมาย	
•	หลักและเส้นเขต
---	เส้นประมาณ

กอดมิ่ง 102	
ที่ 3	วันที่ 187
แม่มิ่ง เขตเทศบาลเมือง ทว.เอ.อ.	
• อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	
จำนวน : 10,000	วัดิเบนแมต

